

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Cirkler

Citation: Larsen, Karl: "Cirkler", i Larsen, Karl: *Cirkler*, 1893, s. 92. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_03-shoot-idm140694311834976/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Cirkler

staaet for den, saa tror jeg li'egodt, jeg tør ta' en Paré paa Resten. Men han døde alligevel ud paa Foraaret, lige paa en Gang. Det kom over ham! Man kan sige, han visnede hen — ligesom en Skygge!»

Jeg lod bringe frisk Øl; den forhenværende Tjener klinkede med mig og drak. «Den Sort Mennesker er sjældne,» sagde han, «og de lever ikke længe. Jeg vilde ønske, De ha'de set ham, med hans Karakter og . . . . Optræden! Naar han kørte ned a' Ringen med fire Heste og Wiens flotteste Piger i Vognen! Der var ikke mange Danske, der kom paa Højde med ham i Udlandet, for han gjorde dem Ære! — Og det tør jeg nok sige, jeg var ham en lydige Tjener og en tro Tjener, og han var ligeglad, hvordan Fa'en man brændte den af med ham. Jeg husker saa tydeligt en Morgen, jeg sku' ha' kaldt paa ham Klokkeren 11, og jeg var selv først kommen hjem Klokkeren 10, og jeg vaagnede Klokkeren 1, og Baroneren sov endnu. Og saa sa' han til mig om Eftermiddagen: Nu tror jeg, Du er b'e'en rent skruptosset, Hans; tror Du, Du er skabt til at bestille noget eller til at spille Balloner

med Fruentimmerne? Men saa svarede jeg li'saadan: Hva' jeg er skabt til, det veed jeg ikke, Hr. Baron, for det kender jeg ikke; men jeg holder mest af at spille Balloner med Fruentimmerne! Og saa grinede han bare a' mig, lige op i Øjnene, og sa': Det gør jeg s'gu med, sa' han, og nu har Du vel brugt alle dine Penge i Nat; og saa stak han mig en Tyve-Gulden, ganske ligefrem og nedladende. Han var ikke af dem, der oversaae nogen. Det var et Menneske med Dannelse . . . og med den sande Dannelse! —»

«Det er kun beklageligt, at saadanne Mennesker skal dø,» indskød jeg.

«Det maa De sig to Gange. Og De ka' være vis paa, vi sørgede osse over ham den Gang. Hans Mo'er, Enkebaronessen, var ligefrem ved at blive helt halvtosset over det, for hun var saa gudelig og . . . . gudhengiven; og nu er hun selv død i Efteraaret, og der ska' ha' været en myrderlig Bunke Syle efter hende, saa hun ha'de saamænd ikke behøvet at vride og vende sig saadan, naar vi vilde slaa et Par Skilling ud af hende i sin Tid! Men hun sad ham et dejligt Marmormonument